



בשנר

ידיעות קיבוץ הזרע - ז' סיון התשע"ז - 01.06.2017



מה חדש בגד"ש | עמוד 4
שיחה עם איתמר ירון על הנעשה בגד"ש

תוצרת הארץ | עמוד 6
היבול הכי חשוב של הקיבוץ - התינוקות
החדשים

צוות צח"י | עמוד 8
ראיון עם דורון פלד על מוכנות לשעת חירום

יומני ריצה | עמוד 14
מי אתה חובב הריצה? על טיפוסים ואנשים

על דבר העורכת הפעם אני מוותרת לטובת הסבר על ההצבעה הקרובה לשינוי חלוקת פערי דיור ליחידים. כתבה זו הגיעה מאוחר יחסית אבל בגלל חשיבותה, וללא שום קשר לדעתי האישית, חשבתי שנכון יהיה להציגה לחברים לפני פתיחת הקלפי.

הצעה לתיקון החישוב לחלוקת פערי דיור עבור יחידים / דלית לוי

מה הרציונל להצעה זאת?

ניתן לראות במצגת (שפורסמה באתר הקיבוץ) שהיחידים (27 במספר) שכן קיבלו פערי דיור – קיבלו בממוצע פחות מ-1/3 (כ-170 ש"ח) יחסית לסכום שקיבלה בממוצע משפחה (605 ש"ח). לאלו מתווספים עוד 27 בתי אב יחידים שלא קיבלו כלל פערי דיור. לכן, אם לוקחים גם אותם בחשבון, יוצא שיחידים קיבלו כ-1/7 פערי דיור יחסית למשפחה. פער זה בין אנשים בני אותו הגיל והוותק, שהשוני היחיד ביניהם הוא האם הם נמצאים בזוגיות או לא, נראה לנו לא הוגן. לכן, אנחנו מבקשים לשנות את החלוקה השוטפת בלבד של פערי הדיור לכל היחידים, שבפועל, כמי שמחזיקים דירה לבד, מצבם זהה.

במה הצעה זאת שונה מההסדר הקיים, עליו התקבלה החלטה?

עד כה היחידים, הגרושים והבודדים, גם עבורם, כמו לכולם, חושב פער דיור לפי הוותק – אך הם היו זכאים לוותק מקסימלי של עד 25 שנים בלבד. אנחנו מציעים לשנות זאת ולהשוות את מצבם למצב היחידים האחרים, אלמנות/ים וחד-הוריים, לצורך חישוב פערי דיור בלבד לפי וותק מקסימלי של עד 37 שנה. חשוב להגיד כי סך התקבולים שלהם יישאר זהה, מדובר רק על שינוי תזרימי. אומנם פערי הדיור שיקבלו בעודם בחיים יגדל אך זכאותם להורשה תקטן בהתאם לזכאות שנקבעה עבורה בהסדר הדיור. לדעתנו הצעה זאת עושה 'צדק' גם במבחן התוצאה. בתי האב שבהם רק חבר יחיד יקבלו פערי דיור בממוצע כ-1/2 ממה שתקבל, בממוצע, משפחה.

האם זה אומר שעכשיו 2 גרושים יקבלו זכאות הורשה כפולה?

ממש, ממש לא. זה לא היה ככה בשום שלב וגם בהצעה החדשה אין שינוי בנושא זה. **כאמור**, הזכאות להורשה מחושבת לפי וותק של 25 שנה ליחיד. כלומר ל-2 חברים יחידים יש, ותשאר, זכאות הורשה השווה לזכאות של זוג. אנחנו מציעים שרק הוותק לחישוב פערי דיור יוגדל. כלומר רק החישוב לחלוקה בשוטף.

האם זה אומר שבאופן יחסי, היחידים יקבלו חלק הרבה יותר גדול מהזכאות שלהם, עוד בחייהם?

לא נכון. מאחר ובממוצע היחידים מקבלים כחצי ממשפחה, וגם הזכאות שלהם להורשה היא חצי משל משפחה, זה אומר שהיחידים יקבלו % יחסי מתוך סך כל הזכאות שלהם, בדומה למשפחות.

מכיוון שזה הסדר סגור – רק מה שגובים זה מה שמחלקים – אז אם ניתן יותר ליחידים מישהו יצטרך לקבל פחות?

נכון. לעומת ההסדר הקיים זאת הפחתה של כ-14%. הסכום הסופי כמובן מאד משתנה מבית אב אחד לשני, ביחס לדירה שגרים בה – שזה הפרמטר הכי משמעותי בחישוב הפערים. אנחנו חשבנו שוויתור על סדר גודל של 14%, כדי לעשות סוג של 'צדק חלוקתי', הוא לא קשה מידי, וגם חברים החיים בזוגיות יצטרפו ויצביעו בעד ההצעה.

**** בואו להצביע בעד ההצעה ****

מערכת בשערי:

עורכת: נעה אלבוחר
עיצוב ועריכה גרפית:
אנה אבריאל
טל: 052-3990860
דוא"ל: bashaar@
hazorea.org.il

כותבים: נעה אלבוחר,
צוות הארכיון, ספי
מנור פלג, דני נהב, יעל
טיקטין, דנה אלאור,
בועז בש מרץ, חן
מענית, שלמה גלזר,
דלית לוי, עידית ומיכל
מהחינוך

הגהה: מרים גרוס

צילום תמונת השער:
נעה אלבוחר

הפצה: יעל טיקטין

דרושים:

כתבים על הנעשה
בקיבוץ!

אחראי מדורים:

- תרבות ופנאי
- טיולים
- יצירה מקומית

אחראי המדור נדרשים
לרכז את החומר
בתחומם. למצוא
ולשלב את הכותבים
המשתנים במדור שתחת
אחראיותם. יכולות
נדרשות: לעמוד בזמן!

2 | הצעה לתיקון החישוב לחלוקת פערי דיור

עבור חברים יחידים

4 | מה חדש בגד"ש

ראיון עם האל של הגד"ש – איתמר ירון

6 | תוצרת הארץ

דור ההמשך של הקיבוץ לרגל חג השבועות

8 | צוות צח"י – ראיון עם דורון פלד

10 | למה אבחר בעמור בר-לב לראשות העבודה

מאת שלמה גלזר

11 | פינת המילה הטובה

12 | סיקור משפטי על עתירה להקמת בית כנסת

בקיבוץ אילון – חן מענית

14 | יומני ריצה – מי אתה חובב הריצה

16 | מתנות יום הולדת לחברי קיבוץ – יוני

17 | תרבות ופנאי

לי זה יצא טעים – מרגוט שטיין

בדיחת השבוע – ספי מנור פלג

18 | התנדבות מתכונ לחיים טובים ומאושרים

קריאה להתנדבות ממערכת החינוך

19 | היה היה

פינת הארכיון של קיבוץ הזורע

20 | היכן אני נמצא

חידת השבוע עם דני נהב

נר נשמה

יוני

- 1.6.75 יהודה שליסנר
- 1.6.16 ורדה פרחי
- 5.6.72 תמר שפייר (פלס)
- 5.6.14 ברונו וקסנר
- 6.6.92 אשר בנארי
- 6.6.99 בנימין מרקוביץ
- 6.6.01 יואב ירון
- 7.6.67 רן (רני) מרכס
- 8.6.97 הלה פלד
- 8.6.01 רחל פלג
- 9.6.79 פרנץ מרכס
- 9.6.89 גוסטב הורן
- 9.6.99 רנה לביא
- 13.6.10 אורה שפי
- 14.6.68 נורית אלאור
- 18.6.04 ישראל נוימרק
- 20.6.70 זאב הלר
- 21.6.12 רות דור
- 22.6.11 הורציו קרוסו
- 23.6.70 דן ולך
- 23.6.00 אברהם שרון
- 24.6.00 חוה נוימרק
- 27.6.61 מיכל וולף
- 28.6.39 חוה נויבאור
- 30.6.09 נורית וייס

נפל במעבר המיתלה

מה חדש בגד"ש

שיחה עם האל של הגד"ש -

איתמר ירון (אפולו)

מה כוללת פעילות הגד"ש? "הגד"ש של הזורע מגדל בארבעה מקומות שונים. שניים מהם שייכים להזורע ואילו שניים בשטחים השייכים למישהו אחר. השטחים של הקיבוץ כוללים 2,500 דונם הצמודים לקיבוץ ועוד כ- 1,500 דונם באזור התענך. שטח נוסף מעובד הוא בשער העמקים. שם מעבדים כ- 1,400 דונם בגידולי שדה ועוד 750 דונם שקדים. שותפות זו היא מלאה, הם נותנים לנו אדמה, ואת מכסת המים שלהם כאשר אין להם כלים ועובדים, את זה אנחנו מביאים לשותפות. שטח אחרון הוא ביקנעם המושבה. שם אנחנו מחכירים את הקרקע, כ- 2,000 דונם. בסה"כ מגדלים למעלה מ- 8,000 דונם."

פעילות נוספת שיש לנו היא 250 דונם של פרדס. הפרדס נמצא מול הכניסה לקיבוץ מגידו אך בשנים האחרונות הוא סובל מבעיות כלכליות רבות ואולי הוא לא ימשיך לאורך זמן. אנחנו גם מבצעים הרבה עבודות חוץ, ריסוסים, קילטור, זריעה, עבור מגדלים אחרים.

איך בדיוק יש לנו שטח בתענך, קצת רחוק לא?

"בשנות ה- 50 המנה"ל הפקיע 2,000 דונם שלנו לצורך התיישבות חדשה, כפיצוי קיבלנו 2,000 דונם באזור התענך. לאחר מכן השטח צומצם ל- 1,500 דונם הכוללים גם מכסת מים. ב- 1970 התברר שההתיישבות החדשה היא בעצם חוה פרטית של עובדי הסוכנות, ההתיישבות פורקה אך לא קיבלנו חזרה את השטח"

אז מה מגדלים איפה? בצל אני כאמור כבר יודעת שמגדלים (:

"הגידולים הם עונתיים. בסתיו אנחנו מגדלים חיטה לתחמיץ, שום ובצל.

בחורף, לקראת אמצעו, זורעים חימצה." רגע, פה אני עוצרת את איתמר באמצע, וזו לא הפעם הראשונה או האחרונה שזה קורה, מה זה חימצה? אני שואלת בביישנות, חסרים לי הרבה מושגי ייסוד בראיון הזה. "חימצה, נו חומס את מכירה, זה אותו דבר. קוראים לזה חימצה כי זה העלים מפרישים חומצה חזקה כהגנה מפני חיות. לא ניתן ללכת בשדה הזה ללא הגנה על הרגליים", אומר

לרגל חג השבועות, עלה הרעיון לעשות כתבה על הגד"ש. וכי מה יותר מתאים מכתבה על הענף הזה בחג שכולו נושם ובוטע את השדה והחקלאות. לשמחתי, איתמר ירון הסכים לבוא לעזרתי וכך נולדה הכתבה, תודה איתמר!
/ נעה אלבוחר

את הראיון להגד"ש אני רוצה לעשות מאז העיתון השני שהוצאתי. הסיבה כפולה, גם בגלל שהגד"ש הוא אחד מעמודי התווך של הקיבוץ וגם בגלל שאני פשוט לא יודעת עליו כלום. לא טיפסתי על טרקטורים כילדה, לא נסעתי עם אבי בשדות והפעם הראשונה שלמדתי איך גדל בצל הייתה לפני שנה כשהבן שלי חזר מסיור בשדות וסיפר לי על זה. וגם אז, את התמונות לא ראיתי בשטח אלא פשוט חיפשתי אותן באינטרנט. פעם אפילו נסעתי עם דני לחפש שדה תירס בעקבות המלצה של אסתי לפעילות עם הילדים אבל השדה פשוט חמק מעינינו. יש משהו משחרר בחשיפה פומבית של הבורות. ועכשיו, אפשר להתחיל ללמוד.

אז נתחיל מלספר קצת על איתמר, הבמה שלך -

"אני עובד בגד"ש כמעט 50 שנה. עם השנים עברתי מגוון עבודות, בתחילת הדרך לא ידענו איך בכלל משקים בהמטרה, מאגרי המים עצמם לא היו ולא היה ניקוז של השטחים. עד שהניקוז הטבעי התרחש היה כבר מאוחר מידי לעבד את האזור. רק לאחר שלמדנו לנקז את השטח הבנו את היתרון העצום של נחל השופט והתחלנו לעבד שטחים נרחבים יותר.

השינויים הטכנולוגיים אותם ליוויתי עצומים. עכשיו הטרקטורים נוסעים לבד, עם GPS, בשורה מדויקת וללא עזרת הנהג. כך אפשר לעבוד בכל מזג אויר. לא קשה לי להתרגל לשינויים, בסך הכל הם באים להקל ולשפר את העבודה ואנחנו מאמצים אותם בשמחה. אני מתעסק הרבה בהשקיה, אוהב את זה ומאחל שאמשיך לעבוד כל עוד אני מרגיש שצריך אותי ושאני תורם במשהו."

"עובדי קבלן עוזרים
בחיבור מערכות
הטפטוף... אלו הרבה
פעמים חברה מאוד
צעירים, נערים, שלא
עושים את העבודה באופן
זריז. בנוסף קשה לסמוך
עליהם, הם לא מדייקים
בעבודה ומצריכים הרבה
פיקוח..."



איתמר בעודו מצביע על מכנסיו הקצרים. השלמתי פערים ועכשיו ניתן לעבור לעונה הבאה... "לקראת האביב אנחנו מגדלים כותנה, אבטיחים לגרעינים, עגבניות לתעשייה, תירס מתוק ותירס לתחמיץ. גידולי הקיץ ארוכים יחסית לגידולים האחרים, לוקחים כחצי שנה, פרט לתירס שגידולו מהיר. את התירס אנחנו מגדלים בדו-גידול, בזמן שבו מורידים את החיטה מיד שותלים את התירס."

מה תוכל לספר לנו על ההשקיה, מים בששון או לא כל כך?
"הנושא קשה, השנה שעברה הייתה שנה שחונה והתוצאות גם כן היו בהתאם, לא גידלנו ב-750 דונם ולא עשינו כלל דו-גידול. רוב ההשקיה של השדות היא ממים שמגיעים מנחל השופט. אנחנו אוספים את המים במאגרים ובזה משקים את השטח."

רגע זה מותר? להשתמש במים של הנחל?
"בגלל הניצול של משאב זה לא קיבלנו מהמדינה מכסת מים. אם לא היינו משתמשים במים הם היו זרמים לקישון ומשם לים. גם בשער העמקים מסתמכים הרבה על מאגרים של מי שיטפונות ומאגר מי ביוב. בשנים שחונות העדיפות למים היא למדגה ולא לגד"ש. למדגה יש לקוחות קבועים ומערכת שיווק ולא ניתן לפגוע בפעילותם ולהזניחם בגלל שנה שחונה."

מה לגבי חוק המים? אנחנו הולכים להיפגע בעקבותיו?
"חוק המים רוצה להסדיר את כל מקורות המים במדינה. הדגש העיקרי הוא על מים שנשאבים לא על ידי "מקורות". אצלנו המצב שונה, אנחנו נעזרים במי הנחל והשאיבה שלנו מאוד מצומצמת. לכן, הסיכוי שנפגע נמוך אך כאמור הכל יכול להשתנות. בקליפורניה לדוגמה המצב שונה מאוד, הבעלות על הקרקע נותנת לך גם בעלות על המים שניתן לשאוב מהאדמה, כך הלכו והתרוקנו האקוויפרים אך המדינה אינה מתערבת."

נעבור לעובדי הקבלן שרוצים להחליף בתאילנדים בקרוב?
"עובדי קבלן עוזרים בחיבור מערכות הטפטוף ובבדיקה שלהם. הם גם מעשבים ומוציאים את הבצל והשום. אלו הרבה פעמים חברה מאוד צעירים, נערים, שלא עושים את העבודה באופן זריז. בנוסף קשה לסמוך עליהם, הם לא מדייקים בעבודה ומצריכים הרבה פיקוח. התאילנדים לעומתם עובדים מהר מאוד ומדויק אך מצד שני צריך לדאוג להם למגורים ולתחזוקה, אחריות שלא קיימת עם עובדי הקבלן."

על כמה תאילנדים מדובר? זה לא יפגע בהכשרת דור העתיד של הגד"ש?
"אני לא יודע בדיוק, מניח שכעשרה. לא תהיה פה פגיעה בדור העתיד. הצעירים שלנו שעובדים בגד"ש עושים עבודה אחרת מעובדי הקבלן בכל מקרה."

השנה נכנסנו לגידול השקדים, תוכל להרחיב על זה?
"קיים מחסור בעולם בשקדים. בנוסף, מדובר על סחורה שניתן לשמר אותה הרבה זמן וזה יתרון. הגידול ברובו ממוכן ולא מצריך עבודה ידנית והמחיר גבוה. את העצים ניתן להתחיל לנער בשנה השלישית או הרביעית לפי מגבלות חוקי הדת ולאחר מכן היבול טוב ויציב שנים קדימה. החיסרון של השקדים הוא רגישותם למים. הם חייבים השקיה טובה כל שנה ולא ניתן להזניח בשנים שחונות."

איך מחליטים מה שותלים איפה?
"אחד הדברים החשובים בחקלאות מודרנית הוא מחזור הזרעים. יש גידולים שניתן לגדל רק אחת ל-8 שנים לדוגמה. הגידול מעודד מחלות קרקע מסוימות והמשחק עם גידולים שונים מאפשר לנו להימנע ממחלות אלו. יוצאי הדופן הם הכותנה החיטה והתירס אותם ניתן לגדל עונה אחר עונה. בגלל מגבלה זו, גידולים כמו עגבניות, חומס, בצל ושום אנחנו מגדלים בשטחים קטנים יחסית כדי שלא נכניס את עצמו למשטר גידול מחייב שנים קדימה על קרקעות נרחבות מידי ו"נשרוף" את השטח."

תודה איתמר על השיחה, המסקנה שלי היא שיש לי עוד הרבה מה ללמוד, לפחות בפעם הבאה אדע מה זה חימצה.



תוצרת הארץ

לרגל חג השבועות אנחנו מביאים כאן את התוצרת הכי חשובה של הקיבוץ, דור ההמשך שלנו. אז קבלנו אותם, התינוקות שנולדו משבועות הקודם ועד שבועות הנוכחי, קטנטנים ומאוד מאוד חמודים.



נטלי קלבריס

נטלי קלבריס נולדה ב- 3.11.2016 היא גמלאה את חיינו בשמחה ואושר. אחות לשני בנים פקסימים, אושרי ואביתר.



יעל לנג-רביב

יעלי נולד ב- 1.7.16 פושא הערצה של אחיותיו הגדולות עידן ועופר. חייכן ופולרטטן ואוהב בעיקר לאכול... יש לו עיניים גדולות וסקרניות והוא נהנה מאוד בבית התינוקות.

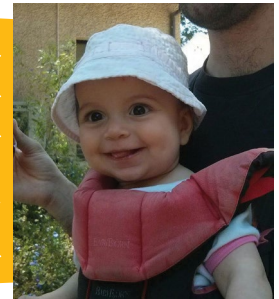
גוני און

נולדה ב-27 באי 2016, משפעות השם היא "הגוון שלי".



אביגיל אלבוחר

אביגיל נולדה ב- 18.10.2017, אחרונה מבין ארבעה אחים ואחיות. אחרי אריאל, אילון ואיילת היינו חייבים להמשיך את המסורת ולמצוא שם שיתחיל באות א'. חשבנו על אביגיל ואחרי שקראנו קצת על הדעות המקראית שהייתה החלטנו ששם זה יותר פתאים. פאחלת לה שתגדל להיות "סובת שכל ופת פראה" אך יותר גכל, אדם טוב ופאושר.



שרה ורות שחם

שרה ורות שחם קיבלו כפו שני ילדינו הגדולים שעות תנכיים. חיפשנו לבנות שעות של נשים בולטות ועצמאיות. שרה ורות אוהבות לבקר כל יום בבית שקמה ופעילות בחום לכל הילדים לבקר שם. בצילום רואים אותן משוחחות עם סבתא עליזה.



נועם פרץ

נולד בתאריך 13.06.16. אני נועם פרץ, נעים הליכות, זאת אופרת יודע קצת ללכת, ובעיקר לעמוד (על שלי) צוחק ופיתלוצץ עם אחי הגדול עפית שתמיד פתרוצץ. חפץ תמיד את אמא רותי אבל לא רוצה פוצץ. תראו אותי עם חיוך וניצני תלתלים כשאותי אבא אייל על הידיים פרים.



יוגב אלקיים

נולד בתאריך 27.06.16. בתמונה, יוגב עם סבא שמעון שלו. כל פעם שיוגי שומע את הקלאב-קאר של סבא שמעון עוצר בחוץ, הוא פגהר לדלת ופחכה שהיא תיפתח כדי שיוכל כבר לזנק עליו...



דורי זינגר

נולד ב- 3.11.16



אריאל לאי

אריאל, נולדה ב- 12/11/16, אוטוטו בת חצי שנה ובקרוב מצטרפת לבגבי. מתנה ענקית שלנו. זורחת עם עיניים חומות, גדולות וצוחקות. סקרנית לעולם ומפזרת שמחה ואהבה לכל כיוון. גאים בך ואוהבים אותך הכי בעולם. אבא, אמא וקוקי (וכמובן כל המשפחה...)



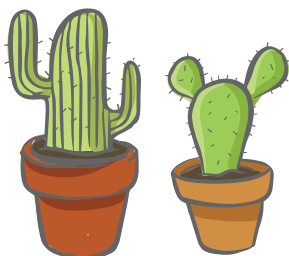
גל פענית

נולד: 24 באוגוסט 2016. קיבל את השם גל כי הביא גל של פתיקות ואושר למשפחתו, כי הוריו ואחיו אוהבים את השם, וכי היה ברור שיהיה פתוק ועגלגל.



פעין גץ

פעין פזלולה גץ, נולדה ב- 1.2.17, סוף סוף בת אחרי שני בנים (:



צוות צח"י - ראיון עם דורון פלד

לשמור על המדרג הניהולי של הקיבוץ. ז"א שבעלי התפקידים המרכזיים ימשיכו לשרת גם בחירום. בנוסף, בגלל שחלק מבעלי התפקידים לא בקיבוץ ויתכן וחלקם יגויסו למילואים, נקבעו סגנים, לפעמים אפילו שניים, לכל אחד מאנשי המפתח.

התחלתי לקרוא המון חומר בנושא וכתבנו נהלים לשעת חירום. מכיוון שאנו גרים בקיבוץ, שמכיל ציוד רב ומגוון, החלטנו כי לא נקים מחסנים לשעת חירום. במקום זאת, נעשה מיפוי ייסודי של כל הציוד שיתכן ונזדקק לו, כולל מיקום מדויק, החל מפטיש ועד למשאית להובלת מים. כך, כל אדם המכיר את הקיבוץ יוכל להיעזר ברשימה ולהגיע במידת הצורך לציוד.

קנינו מעט מאוד ציוד יעודי לשעת חירום. בסככת האופנים מחוץ למרפאה יש ציוד רפואי, מכשירי קשר, ציוד אקוסטי לחיפוש אנשים מתחת להריסות ועוד. רכשנו גם שני סטים של מיגון אישי לאנשי מקצוע. הציוד נגיש להרבה חברים ובשעת הצורך נשתמש בו.

אילו חברים לוקחים חלק בצוות, אילו נושאים אתם מכסים?

הצוות גדול מאוד וקשה למנות את כולם. יש לנו מספר תתי צוותים בעלי היררכיה פנימית.

הצוות הגדול והמורכב ביותר הוא צוות הרפואה: הצוות מכיל עשרות חברים, בעצם כל מי שיש לו הכשרה רפואית, מצילים, חושבים צבאיים וכמובן אחיות, כולם חלק מהצוות. גם חברים שיכולים לספק עזרה נפשית גויסו לצוות.

צוות חילוץ והצלה: אנשי הצוות עברו קורס מטעם המועצה, בשיתוף מד"א ופיקוד העורף. הקורס מצריך גם תרגול מעשי. גם בקיבוץ התחלנו להקים אתר אסון המדמה רעידת אדמה ובו נוכל להתאמן. האתר נמצא בשדות באזור אגם 10. אני מקווה שנסיים את הבניה שלו בקרוב ונוכל להתחיל להתאמן שם.

צוות המים: יש בעצם שני צוותים כאלו. האחד מספק מים לשתיה

לבע"ח ואילו השני, לחברים. פרה שותה ביום 120 ליטר. לשעת חירום הוקם מערך שיביא מים מבריכות הדגים. מערך זה הוקם מהיסוד ומכיל משאבות הנלקחות מהשושנות ומיכלי מים מהגד"ש. הצוות מכיל אנשים המכירים את השדה והעבודה ויכולו במידת הצורך להקים

לפני כשלושה שבועות היה אצלנו תרגיל גדול של צוות צח"י. לכבוד התרגיל שעבר, והקיץ המתקרב עם ספקולציות המלחמה שכבר חוזרות על עצמן כל קיץ, יצאנו להכיר מקרוב את פעולת הצוות ואת היערכות הקיבוץ לזמני חירום / נעה אלבוחר

הראיון עם דורון היה הראיון הכי קל שהיה לי עד עכשיו. כל מה שהייתי צריכה זה לשתוק. לשתוק ולכתוב. לשתוק ולכתוב מהר, מאוד מהר, כי לדורון היה הרבה מה לספר. בצורה ברורה ורהוטה, כמעט אנליטית, פרש דורון לפני את עבודת הצוות. עברנו נושא נושא, והיו רבים, ודורון מסביר ומפרט על כל אחד ואחד.

אחרי הראיון הרגשתי הרבה יותר בטוחה. נכון, אז אין לי חדר מוגן בבית, ובזמן שאגיע עד למקלט השכונתי טילים בין יבשתיים בין ארה"ב ורוסיה יכולים להתעופף הלוך וחזור, אבל יש לי את דורון. זה הנשק הסודי שלנו, ואת זה אני בטוחה שנסראללה לא יודע!

אז מה זה בעצם צוות צח"י?

בניגוד לדעה הרווחת, צח"י זה בעצם צוות חוסן יישובי ולא צוות חירום. לפי הנחיית פיקוד העורף, במקרה של אירוע, כל יישוב יהיה אחראי לעצמו במשך ה- 72 שעות הראשונות לאסון. לכן, כל יישוב בארץ מחוייב להקים צוות שכזה. אנחנו מתכוננים לרעידת אדמה שהיא תרחיש ייסוד. מצב זה כולל בתוכו הערכות מקיפה ונזק גדול. אין זה משנה אם בית נופל מטיל או מרעידת אדמה.

אז תמיד היה לנו צוות בקיבוץ?

קיים צוות כבר שנים רבות, ללא פעילות מיוחדת. לפני מספר שנים, בעקבות רעידת האדמה שפקדה את ניו-זילנד ואסון פוקושימה, פניתי לאלון והבעתי את מורת רוחי שאין לנו גוף שפועל בצורה יותר יום יומית בנושא. אלון ביקש שאכין סקר סיכונים ולאחר שהכנתי אותו הוא הזמין אותי לעשות משהו בנידון. אני הסכמתי ולקחתי על עצמי את הצד הלוגיסטי.

ספר לנו קצת על עבודה הצוות?

כבר בשלבים הראשונים הוחלט שבזמן חירום ננסה

בשטח את אמצעי הובלת המים.

מים לשתיית החברים זה נושא מורכב יותר. התכוננו למצב בו לא תהיה אספקת מים לקיבוץ. במקרה שכזה נוכל להשתמש במים ממעיין אמי, שנובע כל השנה ומים מבאר אבו זרק שמימיו מוזרמים למדגה. הקמנו מערך לשינוע המים לקיבוץ, ובמקרה הצורך יעמדו מיכלים במרכז הקיבוץ עם ברזי מילוי למים. למי שיתקשה להביא מים בעצמו, קשישים, בתי ילדים, הקמנו מערך חלוקה של מיכלי 20 ליטר. בנוסף, דגימות ממים אלו נשלחו למעבדה כדי לבדוק את איכותם והם נמצאו ראויים לשתייה.

כיתת כוננות: יש לנו 2 כיתות חירום המורכבות מאנשים שחלקם נושאים נשק ואיתי מיכאלי. הצוות נייד, צעיר ונמרץ. הוא בנוי ברובו מאנשי המדגה והגד"ש, חבורה מגובשת מאוד המכירה היטב את השטח.

צוות כיבוי אש: השנה סוף סוף סיימנו את כריתת העצים לצורך הגנה על הקיבוץ ואנו בתהליך של רכישת ציוד נייד יקר לכיבוי אש.

אז על מים דיברנו אבל מה עם חשמל, מזון, אינטרנט?

אנחנו ערוכים לספק את כל השירותים הבסיסים, מים, חשמל ומזון, למשך 72 השעות הראשונות ואף יותר. לגבי אינטרנט, זה כמובן שלא תלוי רק בנו אבל הקמנו רשת קשר שתאפשר לנו לתקשר פנימית בקיבוץ ומחוצה לו, בהנחה שהטלפונים הסלולרים לא יעבדו. רשת זו תאפשר לנו גם גישה למועצה ולקיבוצים אחרים.

המפקדה במקרה אסון תהיה אצל אלון במשרד או במקלט הוידאו, שם יש גם מפות וכמובן את ציוד הקשר כדי שנוכל לנהל את האירוע.

בקיבוץ יש גם בית ספר אזורי, ז"א שיתכן ובשעת חירום נצטרך לדאוג גם לילדים המתחנכים פה, זה נילקח בחשבון?

כמובן. ישבנו עם מיכל ועידית, ששיתפו פעולה ברצון, כדי לחשוב על הנושא. יש לנו רישום מדויק של כל הילדים הנמצאים אצלנו כולל כתובות, טלפונים ואנשי קשר לשעת חירום. כך, אנו יודעים מה ה"כתובת" לכל ילד. יצרנו שיתוף פעולה עם משמר העמק, ועין השופט כך שבמידת הצורך כל אחד מהם יוכל להגיש עזרה לשני בתי הספר שלנו, פלגים ומגידו שגם בו ילדינו מתחנכים ואנו צריכים לקחת זאת בחשבון. בשעת חירום כל קיבוץ יתארגן לשנע את ילדיו אליו לטיפולו וגם יוכל להגיש עזרה לשאר הילדים שנשארים בבית הספר. נבנה נוהל לשינוע הילדים ברגל מבתי הספר חזרה לקיבוץ, כולל מסלול מדויק. בעונת החורף הנוהל כולל גם הכנה להליכה בגשם שוטף, הכנת מעילי גשם מיריעות פלסטופיל, ובימי הקיץ, דגש על לקיחת מים לדרך.

דורון מספר עוד שכל הנושאים עליהם דיברנו רשומים בצורה מסודרת בגיליון אקסל המתעדכן אחת לשלושה



חודשים. הגיליון כולל גם רשימת כל האנשים בקיבוץ, כולל תושבים, עובדים שכירים ומשכירי דירות וכך נדע בשעת הצורך אילו אנשים נמצאים בכל רגע וכיצד ניתן ליצור איתם קשר. אמנון כדיר אחראי על עדכון זה שנאסף אוטומטית מרישומי הקיבוץ. כך, בזמן חירום, יכול כל אחד לקבל במהירות את האינפורמציה הרצויה.

קרדיט לחברי הצוות?

כאמור יש הרבה, אבל יש מספר חברים שמהווים רכזים בתחומם. ראשית, אלון פלד - ראש צח"י. אסף בר - סגנו. אנוכי - אחראי לוגיסטיקה ועמרים וויס, משמש כסגני נחשון - אחראי בריאות. בנושא הבריאות אני חייב לציין את נעמי שורוב שהקימה את מערך הבריאות ובלעדיה היה קשה להתקדם. ואחרון, רן סלמון - אחראי כיבוי אש.

מילים אחרונות לסיכום?

אני מודע למצב בקיבוצים אחרים ומצבנו די טוב מבחינת הערכות. יש תמיד מה לשפר ואנחנו עוסקים בזה כל הזמן תוך דגש על מינימום הוצאות. עצם העיסוק בנושא מעלה את רמת המוכנות שלנו ל"יום הדין". אנחנו מנסים להריץ בראש תרחישים אפשריים ומוצאים פתרונות מסודרים מבעוד מועד.

אז כמו שפתחתי את הראיון, נסראללה, הנייה, חמינאי ועוד רבים ו"טובים", אתם יכולים לדלג על הזורע, שום דבר מעניין לא יקרה לכם פה. אנחנו מוכנים היטב ואת האנרגיות שלכם עדיף שתפנו לדרכי שלום, או לפחות למקום אחר על המפה.



למה אבחר בעמר בר-לב לראשות העבודה / שלמה גלזר



"...בראש מדינת ישראל עומד אדם שבחר לא להנהיג אותה. הוא משיט אותה כספינה ללא קברניט ללא מפרשים. אין לו חזון אין לו כל כוונה לעסוק בבעיות שקובעות את מהלך חיינו, ובעיקר את מותנו...".
כך כתבה מיכל קסטן קידר אלמנתו של סא"ל דולב קידר שנפל במבצע צוק איתן. הדברים הופיעו במאמר מצמרר, כואב ומעורר מחשבה (ידיעות אחרונות 24.1) בעקבות מופע האימים של החכי"ם ביטן וזוהר בדיון על דו"ח מבקר המדינה על מבצע "צוק איתן" בוועדה לביקורת המדינה של הכנסת.
ב- 4.7 אמורים חברי מפלגת ה"עבודה" לבחור את יו"ר המפלגה.

השפל הציבורי בו נמצאת המפלגה הופך את הבחירה הפעם לחשובה במיוחד, שפל זה גם הביא להתמודדות מרובת משתתפים המקשה על הבוחרים לגבש את דעתם במי לתמוך.

אני סבור כי ח"כ עמר בר - לב הוא המועמד המתאים ביותר לתפקיד !!!

לעמר יש בשפת העם את "כל החבילה". הוא מניף את כל הדגלים - ביטחוני, חברתי/חינוכי וכלכלי בו זמנית כפי שמתחייב מאדם הרוצה להוביל את המפלגה והמדינה. ניסיון ביטחוני ומדיני, וקור רוח מוכח של מי שראה את הלבן בעיניים של האויב כמפקד סירת מטכ"ל והוביל את חייליו לקרב. כאל"מ ישב בוועדה למו"מ לשלום עם ירדן כנציג צה"ל. רגישותו החברתית שלו בכושר ארגון וביצוע הולידה את תנועת הנוער "אחרי". התבונה והידע הכלכלי המתחייב מהקמת מיזמים ופיתוחי סטארט אפ לחברות מצליחות.

אני לא מגלה שום סוד בכך שהמחנה הציוני במצב קשה ושסימן שאלה מטריד על הרלוונטיות שלו מלווה את ההתמודדות לראשותו.

עמר מבקש את אמוננו חברי המפלגה לתפקיד כפוי הטובה של יו"ר המפלגה, לאחר שנבחר פעמיים בפריימריז שלה בקדמת הרשימה, הוא לא טרמפיסט שזה מקרוב הצטרף כי הריח הזדמנות לקיצור דרך, הוא לא מזגזג או קופץ למסגרות פוליטיות אחרות כשקשה במפלגה, הוא איש מפלגת העבודה מאז ניתנה לו זכות הבחירה, והוא יישאר כזה גם אחרי ההתמודדות לראשותה, בלי תנאים ובלי טענות.

ולא פחות חשוב מכך - הוא איננו איש ריב ומדון, אין לו מחנה, הוא מקובל על כל אנשי הסיעה, מהווה גורם מאחד ויחד עם הניסיון הפוליטי שצבר בשנותיו בכנסת הוא אולי הסיכוי הטוב ביותר לחבר בין חלקי המפלגה שמצטיינת במאבקים פנימיים, סכסוכים והחלפה בלתי נגמרת של ראשיה לאמירה ברורה ועשייה שתחזיר אותה לעמדות הנהגה במדינה.

עכשיו מילה אלינו - חברי ההתיישבות העובדת קיבוצים ומושבים - עמר אינו חבר קיבוץ או מושב, אבל ההתיישבות העובדת וחשיבות הפרייפריה היא חלק מובנה בתפיסת עולמו - הוא אגרונום בהשכלתו ועבד שנתיים ביוטבתה, אמא שלו נולדה בקיבוץ גשר, זוהר אחותו התחנכה בבית אלפא. מיומו הראשון

בכנסת הוא מכהן כיו"ר השדולה החקלאית (כולל בכנסת ההיא בה לא היה לנו לראשונה חבר כנסת קיבוצניק), בכל מאבק על נושא חשוב להתיישבות ולחקלאות הוא מתייצב בכל כוחו. אנחנו תמיד יכולים לסמוך עליו כשהדבר נוגע לנושאים החשובים והאמיתיים של ההתיישבות והחקלאות. נכון, כמו לכל אחד מאיתנו יש לו גם חולשות – הוא אינו נואם כיכרות מרהיב, ולא מצטיין במיוחד בפאנלים בטלוויזיה. הוא לא מאוד צבעוני או עושה כותרות ב"שבתות תרבות", אבל הוא ישר, צנוע, עניו, הגון ודובר אמת (גם כשאינה נוחה) ומתכוון למה שאמר. פיו וליבו שווים. לא תשמעו אותו מסית, צועק או מנבל את פיו. כי הוא אחר, נדמה לי כי כולנו שבענו כבר מה"כריזמטיים" הצעקנים ומנופפי הידיים. עכשיו בואו נעשה תרגיל קטן – תעצמו לרגע את העיניים ודמיינו לעצמכם מהן התכונות שאתם מבקשים לראות אצל ראש המפלגה, מהם כישוריו וניסיונו, איזה "ארגז כלים" חשוב שיביא עימו לתפקיד, ומי מבין המועמדים המובילים הוא היחיד שיש לו מה שאין ליאיר לפיד וזה העניין הביטחוני ולכן סיכויו להחזיר את המצביעים שזלגו ל"יש עתיד" הם הגבוהים ביותר. תשוו בין כל המועמדים ואז תקבלו את ההחלטה – נקייה ועניינית ככל האפשר.

אסיים בדברים שכתב דני זמיר מייסד המכינה הקדם צבאית על שם רבין ומנכ"ל מועצת המכינות הקדם צבאיות:

"עמר בר – לב – כי הוא מענטש, כי הוא איש ישר דרך, נקי כפיים, נטול ארוגנטיות, מפקד סירת מטכ"ל, מקים "אחרי", פעיל כל חייו עד כניסתו לכנסת במעגלים חוץ פרלמנטרים, ידיד ההתיישבות הכפרית, התפרנס כאזרח מיזמות עסקית, איש חושב, יוזם ומציע הצעות מדיניות שנראות לי, מודד דברים במתינות, קר רוח, רגוע, יודע לכבד יריבים ולא לנטוש לאחר הפסדים, איש של אנשים, איש של חברים, איש שלא נתבייש בו לעולם גם כשיוביל את ה"עבודה" והממשלה. לא רוצה טייקונים, קרייריסטים, כזבנים, מקצרי דרכים. אני מאמין באיש הזה ואצביע בעדו". סוף ציטוט.

גם אני מאמין באיש ואצביע עבור עמר בר-לב לראשות המפלגה, ואני מקווה שרבים יעשו כמוני.



פינת המילה הטובה:

רציתי להודות לפרלה ורוחליה במלחמתן בכתמים. כאמא לשני ילדים קטנים הסיוט שלי הוא להילחם בכתמים על הבגדים, בזמן האחרון גיליתי שיטה מעולה אני פשוט זורקת לבנות במכבסה את הבגדים ומקבלת אותם לאחר כמה ימים נטולי כתמים וריחניים. עוד לא נוצר הכתם שפרלה לא ניצחה אותו!! אז תודה רבה ובזאת אני ממליצה לכל ההורים להשתמש בשירות נהדר זה.

דנה אלאור

השופט הקיבוצניק לשעבר, מבית המשפט המחוזי בחיפה, דחה עתירה של תושבי הרחבת קיבוץ אילון שבגליל המערבי, להקמת בית כנסת בקיבוץ החילוני.

/ חן מענית

לבירור המחלוקת.

עם זאת, טרם שחתם את פסק דינו והגם שדחה את העתירה להקמת בית כנסת באילון, המליץ השופט שפירא לצדדים לחזור להידבר ביניהם והזכיר להם את "ערך הקולקטיביות הרעיונית אותו הגדיר מנהיג ההיסטורי של תנועת השומר הצעיר (והקיבוץ הארצי) מאיר יערי ז"ל (שכונה האדמו"ר מרחביה)". לדברי השופט, "בשלושה רכיבים מרכזיים הגדיר יערי (את ערך הקולקטיביות ח'מ') חירות בוויכוח, חתירה לסיכום משותף וסולידריות בביצוע". שפירא המשיך וכתב לתושבי קיבוץ אילון הנצים: "קיום הדיון והוויכוח בפתחות, ניסיון להגיע לסיכום משותף, ובהמשך סולידריות בביצוע ההסכמות הוא ערך הנכון גם להיום, ייטיב עם כולם, גם אם העתירה נדחית". השופט הקיבוצניק לשעבר לא הסתפק בציטוט מהערכים שלהם הטיף "האדמו"ר ממרחביה", ועשה בפסק דינו שימוש גם בערכים של תורת ומסורת ישראל

"המעלים על נס את הפשרה והבאת שלום בין אדם לחברו מחוץ לכותלי בית המשפט ושהם נכונים גם כעת, לאחר שהעתירה נדחתה". השופט שפירא הוסיף וכתב כי "בהקשר זה אין לי אלא להציע לכל הצדדים לחזור לשולחן ההידברות, בין כל חברי ותושבי הקיבוץ, ולנסות לגבש פתרון מוסכם, הכול בהתאם ובכפוף לתקנות האגודה השיתופית בו חברים העותרים ויתר תושבי הקיבוץ. זאת, לדברי השופט שפירא, "תוך הבנה שכולם ממשיכים וימשיכו לחיות במשותף באותו הישוב מתוך בחירה חופשית ועל בסיס הסכמות משותפות שבסיסן בתקנון האגודה השיתופית והיתרה בהסכמות המתחייבות מקיומו של ישוב המהווה, מעבר למסגרת המשפטית, גם רקמה אנושית עדינה שכל קרע יכול להזיק, בסופו של דבר, למסגרת כולה.

אילון הוא קיבוץ בגליל המערבי, הוא ממקום על כביש הצפון במורדות הגליל המערבי בין הנחלים בצת וכזיב. נוף מרהיב נשקף ממנו. האזור מאופיין בחורש ים תיכוני של אלון מצוי ואלה ארצישראלית וקרקע אדומה מסוג טרה



סגן נשיא בית המשפט המחוזי בחיפה, השופט ד"ר רון שפירא, הוא בן קיבוץ דגניה א' שבעמק הירדן, הקיבוץ הראשון שנוסד בארץ ושהיה אב-טיפוס לדגם ההתיישבות השיתופי הייחודי לישראל. מים רבים זרמו בירדן מאז ששפירא עזב את הקיבוץ בצעירותו. התנועה הקיבוצית שינתה מאז את פניה. הקיבוצים גדלו והתרחבו, הם עברו תהליכי הפרטה וקלטו לתוכם אוכלוסיות מגוונות. השינוי הדמוגרפי והחברתי הביא עמו לתחייה מחודשת בתנועה הקיבוצית אך הוא מוליד לעתים גם קונפליקטים שחלקם על רקע אידיאולוגי או על דרך חיים. קונפליקט כזה התגלע לאחרונה בקיבוץ אילון שבגליל המערבי. בעתירה שהגיעה לשולחנו של השופט שפירא, ביקשו כמה מתושבי הרחבה של קיבוץ אילון שהוקם על ידי חברי השומר הצעיר, לחייב את הקיבוץ, את המועצה האזורית מטה-אשר ואת מנהל

"...תוך הבנה שכולם ממשיכים וימשיכו לחיות במשותף באותו הישוב מתוך בחירה חופשית ועל בסיס הסכמות משותפות...מעבר למסגרת המשפטית, גם רקמה אנושית עדינה שכל קרע יכול להזיק, בסופו של דבר, למסגרת כולה."

מקרקעי ישראל, להקצות קרקע להקמת בית כנסת בתחומי הרחבה של קיבוץ אילון. העתירה הוגשה לאחר שאסיפת חברי הקיבוץ דחתה את הבקשה להקים בית כנסת בישוב שרבים מתושבי הרחבה היו שותפים לה. בשבוע שעבר דחה השופט שפירא את העתירה על הסף מחמת כשלים פרוצדורליים באופן הגשתה ומשום שהיא הוגשה לדבריו על ידי העותרים בניגוד לכל כללי סדרי הדין ותוך צירוף משיבים שכלל אינם נדרשים

העותרים להקים בית כנסת בתחומי שכונת ההרחבה".
 השופט הוסיף על כל אלו כי מהטענות שהועלו בפניו על ידי הצדדים עולה כי הקיבוץ הציע לעותרים פתרון למצוקתם בדרך של הסדרת מקום לתפילה בתחומי הישוב במבנה שבבית הספר. "בא כוחו העותרים אישר זאת בפניי אלא שלטענתו מדובר במבנה שאינו ייעודי לצורך שימוש כבית כנסת ועוד. לטענתו, אותו מבנה מרוחק כקילומטר אחד משכונת ההרחבה, ובמעלה הגבעה עליה בנוי הקיבוץ", ציין השופט ונזף בעותרים על כך שלא סיפרו לו על הפתרון המדובר שהוצע על ידי הקיבוץ. "אי גילוי הפרטים המלאים מהווה עילה לדחיית העתירה על הסף. עותר חייב לבוא בפני בית המשפט בידיים נקיות ולגלות את כל הפרטים הנדרשים לעניין. ההלכה היא כי אי גילוי מלא מהווה לכשעצמו, עילה לדחיית העתירה על הסף", נפסק.

לאור תוצאת פסק הדין חייב השופט שפירא את העותרים לשאת בהוצאות המשפט של הקיבוץ ושאר המשיבים, בסך כולל של 12 אלף שקלים.



הזמנה להרצאה

ביום שישי 09.06 בשעה 11.00
 במפגשנו, יערוך ארז חנקין
 היכרות עם חברת סטארטאפ
 ישראלית myheritage. ארז
 עובד בחברה זו שפתחה כלים
 לחקר היסטוריה משפחתית.
 בהרצאתו ארז יספר על
 מחקרים מהשטח. אמור
 להישמע מעניין מאוד. אל
 תחמיצו ותאמרו לא ידענו.
 להתראות במועדון לחבר,
 כיבוד מובטח.
 צביה

רוסה. באזור היישוב שרידים רבים של חקלאות קדומה וכמה אתרים ארכאולוגים שביניהם אתרים פרהיסטוריים ואתרים מאוחרים עד ימינו. העלייה לקרקע של הקיבוץ נעשתה בשנת 1938, במסגרת חומה ומגדל. מייסדי הקיבוץ היו חברי גרעין ארצישראלי ב' של השומר הצעיר וגרעין הכשרה של עולים מפולין. הקיבוץ הוא מזרם הקיבוץ הארצי.

בתחילת שנות האלפיים עבר הקיבוץ תהליך הפרטה שבמסגרתו עצר הקיבוץ קבלת חברים חדשים, אך הציע הצטרפות לקהילה על ידי קניית בית בשכונת ההרחבה. הקהילה החדשה, הכוללת את חברי הקיבוץ הישן ואת רוכשי הדירות בהרחבה, נקראת "חורש אילון".

כמה מתושבי ההרחבה של אילון, ובראשם אילן זמיר, עתרו לבית המשפט המחוזי בחיפה בתחילת השנה, כאמור, בבקשה לחייב את הקיבוץ, המועצה והמנהל, להקצות קרקע ביישוב לצורך הקמת בית-כנסת. העתירה הוגשה בנוסף נגד משרד הפנים-חיפה והוועדה המקומית לתכנון של המועצה. באמצעות עו"ד שלומי נעמן, טענו העותרים, בין היתר, כי הזכות שלהם לחופש פולחן ורצונם להתפלל בבית כנסת צריכים להביא לחיוב הקיבוץ בהקמת בית כנסת בשטח ההרחבה. המשיבים, ובהם הקיבוץ התנגדו לעתירה. באמצעות עו"ד יואב שימשי ויואב בכמן ממשרד שלמה כהן ושות', ציין הקיבוץ, בין היתר, כי תקנון האגודה השיתופית (שמהווה חוזה בין הקיבוץ לחבריו. ח'מ') קובע כי מדובר ביישוב כפרי קהילתי המקיים ומבטיח לקיים בפרהסיה אורח חיים חילוני וחופשי כאחד".

עם זאת השופט שפירא דחה את העתירה להקמת בית כנסת מבלי שהוא נדרש להיכנס למכלול הטענות שהועלו בפניו שעניינן לכאורה בסוגיות חוקתיות של הזכות לקיים פולחן דתי או בטיב מערכות היחסים בין תושבי שכונות ההרחבה לבין תושבי הקיבוץ. השופט הבהיר כי טעמי דחיית העתירה הם, כאמור, באי קיום סדרי הדין המנהליים על ידי העותרים. אי צירוף משיבים נדרשים, צירוף צדדים שאינם נדרשים לעניין, אי מיצוי הליכים מנהליים, קיומו של סעד חלופי, העדר סמכות עניינית ואי גילוי פרטים מלאים כמתחייב מהליך מנהלי.

בין היתר כתב השופט כי העותרים הגישו את עתירתם כאשר במקור לא צירפו את קיבוץ אילון כמשיב ורק בהמשך, בהתאם להחלטת בית המשפט, צורף הקיבוץ כמשיב לעתירה. "הקיבוץ היה צריך להיות מראשיתו של הליך במסלול הנכון, מאחר והעותרים מבקשים למעשה לגרום לכך שיעוד של חלקת קרקע מקרקעות המוחכרות לקיבוץ יוסב לצורך בניית בית כנסת". השופט ציין בנוסף כי לפי תקנות האגודה יישוב סכסוכים בין הקיבוץ לבין חבריו צריך להיעשות במנגנון של גישור ובהמשך פנייה להליך של בוררות בפני רשם האגודות השיתופיות. "במקרה שבפניי קדמה לעתירה החלטה של אסיפת חברי האגודה, בה גם רבים מתושבי ההרחבה, שדחתה את בקשת

יומני הריצה - מי אתה חובב הריצה? / בועז בש מרץ'

"הרוחני" -

אמנם השם מרמז על קירבה ל"אלטרנטיבי" אך ה"רוחני" אינו משקיע מחשבה יתרה על איזה ציוד הוא לובש/נועל ומה הוא אוכל. הוא גם לא משתתף בד"כ בתחרויות מכיוון שאצלו הריצה היא סוג מדיטציה, או תראפיה. הוא אינו מבין את הלחץ למהירות והאדרנלין אצלו נמצא ברמות נמוכות ביותר. הוא אינו מעורב ב"קבוצות ריצה" כלשהן, לא בשטח ולא ברשתות החבריות (אבל מחובר לקבוצות רשת "רוחניות"). זרימת הצי' אצלו מאוזנת ושלווה (למרות שאולי אינו מכיר את המונח) ואת כל הדיבורים של "האלטרנטיבי" על "אחידות עם הטבע והיקום" הוא מיישם מבלי לדעת בעצמו... ייתכן שפעם הוא עשה את ה"אימון" שלו בהליכה והיום הוא רץ וייתכן שבעתיד יעבור להליכה, אין זה משנה כל כך, רק תנו לו טבע ושלווה והוא יהיה מאושר.

"החברתי" -

כל מקבץ רצים הגדול מאחד מתאים ל"חברתי" אבל ללא מישהו להחליף אתו שיחה זה לא ילך! החברתי אינו לחוץ על הישגים (אבל מדבר גם עליהם בין שאר נושאי השיחה) הוא בשום פנים ואופן אינו מבין את ה"רוחני" שרץ לבד ואת ה"מכור" (שהרבה פעמים רץ לבד) ותוהה מה לעזאזל הם עושים בזמן הריצה?? בדומה ל"מכור" קשה לו להסתדר ללא הריצות הקבוצתיות (גם 2 זה קבוצה) אבל בשונה מה"מכור" זוהי התמכרות פסיכולוגית בלבד ובמקרה הצורך (חופשה בחו"ל או מחלה למשל) יסתדר גם בלי.

"המאובזר" -

בדומה לתחום הצילום, בו קיים טיפוס ה"צלם המאובזר" גם בריצה יש מי שלוקח את ציוד הריצה צעד אחד רחוק יותר. המאובזר נעול תמיד בדגם החדש ביותר (מכל חברה) בגדי הריצה והגרביים אינם סתם "מנדפי זיעה" אלא טכנולוגיה חדשנית מיוחדת, משקפי השמש ושעון הדופק שלו "צועקים אני יקר". יש לו מיני "משפרי זרימת דם בשריר" MP3 בלוט'ס עם מחזיק יד מהודר, סרטי זיעה וכובעים, שיוצרו בטכנולוגיה החדשה ביותר, מתקן למים כל כך משוכלל שאפשר לצפות ממנו שיכין גם קפה, והוא מרבה להחליף דעות וצילומים של ציוד ברשתות החברתיות (וכל רכישה חדשה "דורשת" פרסום). הוא אינו מבין איך אפשר לרוץ עם ציוד ריצה "נחות"

הרבה צעדים נספרו מאז התקופה בה נחשבה הריצה כ"פעילות לא בריאה" וכ"סכנה לנשים" (נפילת רחם ושטויות הזויות אחרות) וכיום נדמה שרואים עכשיו בכל מקום "מישהו זז".

מי הם (או יותר נכון מי אנחנו) הרצים? מה מאפיין את הקבוצה הזו, אם יש בכלל מאפיין משותף? נראה שההבדלים בין הרצים דומים להבדלים בין "חברי קיבוץ" וכל אחד רץ מהסיבות הייחודיות לו ובאופן המיוחד אותו, אבל ניתן להבחין במספר "טיפוסים רווחים" מאפיינים. **אנסה לאפיין כמה "טיפוסי ריצה" כאלה:**

"המכור" -

המכור הנו טיפוס בו האדרנלין הגבוה (והממכר) מתערבב עם אופי תחרותי גבוה ביותר. הוא תמיד שואף לתוצאה משופרת, בין אם ביחס למכריו ובין אם ביחס לעצמו. במתן משקל ועדיפות למשאבים - האנרגיות, הזמן והכסף המושקע בריצה מול תחומים אחרים בחייו, תופסת הריצה עדיפות גבוהה ביותר ויש לאירועי ריצה "זכות וטו" על פני אירועים מתנגשים אחרים בחייו. אין אירוע ריצה שהוא אינו יודע עליו והוא משתתף ברובם, במגבלת תחום ההתמחות שלו - "ריצות קצרות" (15-5 ק"מ) "ריצות בינוניות" (20-42 ק"מ) או ארוכות (אולטרה מרתון). הוא מאובזר היטב, מקושר היטב ברשתות החברתיות הרלוונטיות (וכך ממשיך את העיסוק בריצה גם בתום הריצה בפועל) ומתקשה לעבור ימים ללא ריצה או לחשוב על "חיים ללא ריצה".

"האלטרנטיבי" -

כמו בתחום המזון והרפואה, גם בריצה עושה האלטרנטיבי את הדברים קצת אחרת. הוא רץ עם "נעלים מינימליות" (כאלו שנראות כמו גרב) כי ככה רצו האינדיאנים ואבותינו הפראים. הוא צמחוני או אף טבעוני במזונו, מומחה בהכנת "שיקים של בריאות" ומזלזל או תוקף בחמת זעם את כל הקרניבורים (הרוצחים) למיניהם. הוא מעדיף לרוץ "רק בטבע" אבל יסתפק כמובן בפארק העירוני. הוא אינו לוקח "תוספי תזונה תעשייתיים" (כגון מגנזיום) אלא רק "תוספים טבעיים" מחנות הטבע המקומית או בהכנה בבית לפי מדריכי אינטרנט למיניהם. הוא משתתף בתחרויות (מרחקים קצרים בד"כ), בהם הוא מרבה לדסקס על העליונות שבגישה הנטוראלית ומחובר לכל האלטרנטיביות ברשתות החברתיות.



ועדיף תמיד לרוץ באור יום ובסביבה בה יש אנשים אחרים. עניין" (הוא רק "בודק" או "אמרו לו שהוא צריך") אבל סיכוי טוב שבהמשך גם הוא ייתפס ל"חיידק הריצה"!

ועדיף תמיד לרוץ באור יום ובסביבה בה יש אנשים אחרים.

"החפיפניק" -

הוא תמיד אמר לחברים שלו שרצים, שהוא אינו מבין אותם ושעדיף לצפות בספורט או לשחק כדורגל ועכשיו, כשהחליט "לנסות את זה", הוא לא רוצה להיראות "מתאמץ". הוא יהיה לבוש ומאובזר בדיוק הפוך ל"מאובזר". מכנסים וחולצה קצרים פשוטים, נעלי ספורט שרכש עוד לשיעורי הח"ג בבית הספר, לפעמים כובע שנשאר מאיזה טיול או אירוע בו ניתן במתנה וכרס קטנה של חוסר מעש.

הוא יתחיל כנראה בהליכה, הוא לא רוצה "לעשות מזה

כמובן שיש בנינו גם שילובים שונים של "הטיפוסים" וכן "טיפוסי משנה" נוספים. אבל מה שמאחד את כולנו זו האהבה לריצה והיישום בפועל שלה, בגוף ובנפש! ביומן הבא - על סיפורים מדהימים של השראה בתחום הריצה. **שבת שלום!**



מתן

מרכז תרבות והנצחה - ספרייה

קיבוץ הזורע 265810

library@hazorea.net

הזמנה לפסע עם עפרה אכנין

ביום שישי 16.6.17 בשעה 12:00 בגזעדון

נארח את עפרה עם הרצאה משולבת בסרט בשם "לרקוד בכל גיל", ולסיום גופע מחול אישי ומיוחד.

לעפרה שכנתנו משפר העסק, ידידים וכריים רבים בהזורע ועשרות רבות של תלמידות וגם תלמידים (!! שלמדו אצלה לאורך השנים בגגת מחול בבי"ס מגידו.

נפתח את האירוח בקפה ועוגות באווירת חברותא. היוזמה לאירוח היא שלנו, צוות "פעגל נשי" אך הפעם הוא פתוח לכולם כולם נשים וגברים.

תודה לאיריס רכזת התרבות על תמיכתה ועזרתה.

בואו ליהנות ! אל תחמיצו !

צוות "הפעגל"

מתנות יום הולדת לחברי קיבוץ



פרויקט "מתנות יום הולדת לחברי קיבוץ" ממשיך במרץ. והפעם, עירית דינור! יזמים, בעלי עסק או סתם חברים שאוהבים ליצור ולתת, המעוניינים להצטרף לפרוייקט, מוזמנים ליצור קשר על דליה הרפז.

אני עירית דינור – יוצרת ומעצבת בעיקר בקרמיקה, גופי תאורה, תכשיטים מקוריים, כלים שימושיים, קישוטים לבית ועוד. הכל בעיצוב מקורי וייחודי, בהתאמה לצרכים ולרצון הלקוח ובשיתוף פעולה איתו. עושה גם שיתופי פעולה רבים עם אדריכלים ומעצבי פנים. את עבודותיי אני מציגה ומוכרת בסטודיו שלי בקיבוץ הזורע, בירידים שונים ובחנויות שלי באינטרנט. בנוסף אני גם מדריכה סדנאות וחוגי יצירה וקרמיקה לילדים ולמבוגרים ומעצבת פנים.

מזמינה אתכם לבוא לבקר בסטודיו שלי (ליד מועדון ח"ץ), להתרשם, להזמין וכמובן גם לקנות.

אני שמחה לתת במתנה לשני ברי מזל שנולדו בחודש יוני, מוצרים מהסטודיו שלי בסך 100 ש"ח לכל אחד. לצורך בחירת המתנה בבקשה ליצור איתי קשר.



החברים הזוכים לחודש יוני שעלו בגורל:

אלכס הרשקוביץ

רמי תורן

מזל-טוב!

להתראות,
עירית דינור

משוב מהפינה הקודמת, טיפול בארבע ידיים:

נעמי שריד היא אחת מהזוכים בגיליון הקודם. נעמי כתבה לדליה ותמיר לאחר הטיפול: "נהנית מאוד גם מהטיפול במגע וגם מהשיחה אתכם, הייתי זקוקה לעידוד שקיבלתי, המון תודה ושוב, נהנית מאוד!" שני טיפולים נוספים מדליה ותמיר מוענקים הפעם לחברים:



אורלי רפאלי

ניר מרקוביץ



תניה ריילינגר קבאסה

טובה חגי

ניר מרקוביץ

דלית לוי

גבריאל פלג

סלעית בר שלום

עפרי פלג

נחשון נגרי

גיל מאיר

זהר ניב

אליאב פרייס

תמנע רז

אורלי רפאלי

רמי תורן

לירז מענית

הלל ירון

אברהם צפדיה

לילי חזן

דרור בן יוסף

ניר רענן

הילית בין שלייסנר

לאה חזן

אנה שחף

הדסה אופנהיימר

אורנה מירון

אמנון מאיר

לואיז סחרס

רחל שרון

טלי כהן

אלכסנדר הרשקוביץ

שחר מרץ

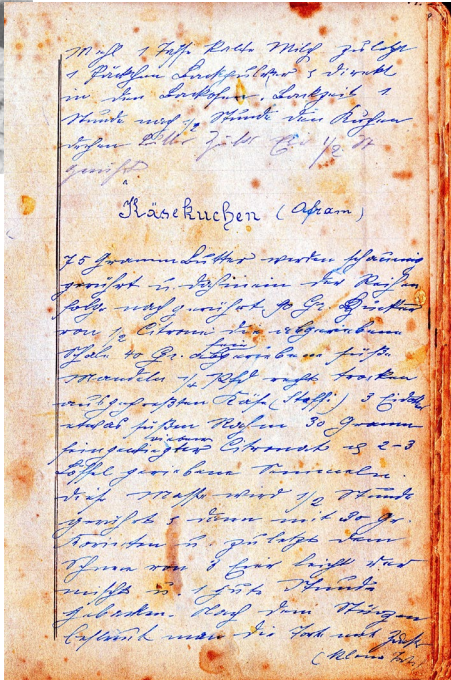
עמליה פלד



לי זה יצא טעים!



מרגוט שטיין



מתכון עוגת גבינה מספר המתכונים של מרגוט שטיין 1915

הפעם, בפינת "לי זה יצא טעים" אנחנו לוקחים מתכון מן העבר. ספר מתכונים של גב' מרגוט שטיין, סבתא של נעמי שורוב, יואב סלע ויעל אבריאל (אמו של חיים סלע), נמצא בחיפושים אחר חומר לשבועות. הספר נכתב בשנת 1915. מצורפת כאן תמונת המתכון המקורי של עוגת הגבינה שלה ולאמיצים מבינכם, מצורף גם התרגום של המתכון. לא ניסינו את המתכון בעצמו ולא בטוח שהבנו נכון את כל המילים (נכתב בגותית) אבל בהחלט השתדלנו. במידה ומישהו ינסה להכין, אולי אחד מבני המשפחה הענפה שחיים בקיבוץ, נשמח לשמוע תגובות ואפילו לקבל צילום.

שבועות שמח!

עוגת הגבינה של מרגוט / צוות הארכיון

נתחיל מלהקציף 75 גר' חמאה רכה

להוסיף לפי הסדר:

1. 90 גרם סוכר
 2. גרידה מחצי לימון
 3. 40 גרם שקד טחון (מגורד בפומפיה)
 4. 150 גרם גבינה לבנה אחרי שהוצאו ממנה הנוזלים
 5. 3 חלמונים
 6. קצת שמנת מתוקה
 7. 30 גרם ציטרונאט (קליפת לימון מסוכרת קצוצה דק דק)
 8. 2-3 כפות פירורי לחם
- את הבלילה לערבב ביד במשך חצי שעה

לבלילה נוסיף:

קצף מ-3 חלבונים, לערבב בתנועת קיפול.

לאפות בערך שעה ואחרי שמוציאים את העוגה על מגש לפזר למעלה סוכר.



בדיחת השבוע / ספי מנור-פלג

נוסע במונית טפח קלות על כתפו של הנהג בכדי לשאול אותו משהו, הנהג נתן צרחה איזמה איבד שליטה על המונית, כמעט נכנס באוטובוס, ועצר סנטימטר מחלון ראוה. דקות מועטות היה שקט במונית, ואז פנה הנהג ואמר: "בבקשה, לעולם אל תעשה את זה שוב, אני כמעט התעלפתי". הנוסע, שהיה גם בהלם, התנצל ואמר שלא תאר לעצמו שנגיעה בכתף תגרום לבלגן כזה. הנהג השיב לו: זו לא אשמתך, היום זה היום הראשון שלי בתור נהג מונית, במשך 25 השנים האחרונות נהגתי ברכב של חברת קדישא!



התנדבות- מתכון לחיים מלאים ומאושרים

החיבור בין החינוך לקהילה בה הוא נמצא מהווה את אחד מערכי החינוך הקיבוצי מאז ועד היום, את החיבור אנו עושים במישורים שונים כגון: טיולים ברחבי המשק, ביקור במקומות עבודה, מפגשים עם אנשים שונים מהקהילה, שמיעת סיפורי המקום וכמובן השתתפות במסורות השונות של הקהילה.

כחלק משיתוף זה ברצוננו לפתוח אפיק חדש של התנדבות במערכת החינוך, דרכו יוכלו אנשי הקיבוץ אשר יצאו לפנסיה למצוא תעסוקה חדשה וליהנות מהקשר לילדי הקיבוץ. במסגרת זו, נעמיק את הקשר בין חברי הקיבוץ שלעיתים כבר התרחקו מאוד ממערכת החינוך, ילדיהם גדלו והנכדים לא נמצאים בקרבת מקום או שעדין בניהם לא הקימו משפחות.

במסגרת זו אנו רוצות להציע מגוון אפשרויות של התנדבות בגני הילדים ובמרחבים: בגני הילדים:

- הקמות בגנים הבוגרים
- עזרה בשעות האכלה בבמבי (בית התינוקות).
- הדרכה בטיולים ברחבי הקיבוץ - לאוהבי ההליכה.
- שעת סיפור - הקראת סיפור בגנים השונים.
- העברת פעילות בעקבות תחביב מסוים.

במרחבים:

- חוג - העברת חוג בנושא מסוים שמהווה תחביב או מקצוע של החבר.
- הדרכת טיולים קצרים באזור.
- שעת סיפור בספריה לילדי המרחב הצעיר.

אנו בטוחות שילדי המערכת ירויחו מאוד ממפגש כזה, ההתנדבות יכולה להיות בהרבה צורות ובזמנים שונים. כל אחד לפי זמנו ולפי צרכיו. אפיק ההתנדבות מוקם בשיתוף עם ועדת ההתנדבות של הקיבוץ שנציגתו היא מרים לוי, ניתן לפנות אליה או אלינו בכל שאלה.

בברכה,

מיכל- מנהלת גיל רך

עידית- מנהלת החינוך



תעלומה ביער

שרה מוריס שלחה לנו תמונה של סמל של מגן דוד, ובתוכו פרחים. את הסמל מצאו שרה ובני משפחתה ביער שלנו. הם מספרים כי נתקלו בסמל יותר מפעם אחת, הפרחים יכולים להשתנות אבל מגן הדוד נשאר.

שרה תשמח להסבר מי יוצר את הסמלים ולמה? אז, אם אחד מקוראינו הוא האמן המדובר, או שאתם במקרה מכירים את היוצר, בבקשה צרו קשר עם המערכת או עם שרה.

ולשאר המטיילים ביער, אם אתם מוצאים סמלים נוספים, בבקשה צלמו את הסמל ושלחו אלינו וכך נמשיך לעקוב אחר הנושא.



בריכת השחייה הישנה והחדשה

לפניכם קטע מתורגם מגרמנית ממכתב שכתב אשר בן-צבי לריטה במאי 1944. בנוסף, מצורפות התמונות של יהודה כבעל הבצק ועוד תמונות מחג השבועות שחל בשנים ראשונות / צוות הארכיון

חגיגת חג הביכורים

"הכל היה נראה נחמד מאד. לכל ענף הייתה עגלה מקושטת וכל קבוצת ילדים הצטרפה לענף אחד. העגלה היפה ביותר הייתה של המספוא וגם של הצאן. המספוא הכין עגלון בגודל טבעי מסלק שישב על העגלה. הוא מצא חן בעיני כולם. העגלה של הצאן הייתה מבנה מצמר כמו אוהל. יעקב וביאנקה מלובשים כרועי צאן נוצריים. יעקב לבש מעיל מעור כבשים ולביאנקה היו צמות ארוכות. העגלון היה אליהו. הוא היה נראה טוב מאד. כל העגלות נסעו דרך המשק והראשון בשורה הטרקטור האדום, אחריו המטעים. אחרי שהביאו את הביכורים רקדו ריקוד עם חדש שאריקה למדה אותו. אחרי זה לחמניות של יהודה שהיה לבוש כבעל הבצק ועליו תלויות לחמניות"



צילם מקסי שיפר, 1948, בחג הביכורים



חג ביכורים, מיכל מנצחת על תזמורת חליליות - חמניות



צילם אשר בנארי, דוד פרוינד מנצח על המקהלה בביכורים



צילם מקסי שיפר, 1948, הקומבין בחג הביכורים



יהודה כהן - שבועות 2 - צילם אשר בנארי, 1944



יהודה כהן - שבועות - צילם אשר בנארי, 1944



היכן אני נמצא?



פינת החידה של דני נהב

פתרון חידה מס' 13 (מהעיתון הקודם)



הצריף של הסבים לבית אופנהיימר



משהו טוב קורה עכשיו, אצל מרסיה בסטודיו

אני נמצא היכן שהיה מבנה שהקיף את האופק, ולצידו עסקו בשיפוצים, ולאחרונה משהו טוב קורה שם.



הפותרים הראשונים, נחשון והתאומות לבית שחם

הפעם החידה מובילה אותנו עד האופק, אבל לא זה שנראה בקצה הנוף אלא "מבנה שהקיף את האופק", כלומר שהאופק היה בתוכו...

זה מוביל אותנו לצריף של הסבים לבית אופנהיימר (לימים אופק). צריף זה (ראו תמונה מצורפת), או ליתר דיוק בית העץ, נרכש בגרמניה בתחילת שנות החמישים על ידי יוחנן אופנהיימר ז"ל, אביהם של דליה, אמיר ואיל. על אותו צריף כותב אמיר אופק, ועל כך תודתי לו: "הצריף הובא מפורק בארגזים באוניה תוך שחלקים מהציפוי הפנימי ניזוקו והיה צורך להחליפם במזונית מקומית. זאב איכר ניצח על הצוות שהקים את היסודות והרצפה ועליהם הורכב הצריף (מעשה לגו). כאשר הושלמה ההרכבה יכלו סבנו שמואל, שלא האריך ימים, וסבתנו רבקה, שנבדלה ממנו לחיים ארוכים, לעבור ממקום מגוריהם הקודם בהרצליה להזורע. בעוד שלכל הורי החברים נבנו מבני רכבת, היו אלו סבינו שזכו למה שנחשב בעינינו אז כארמון מעץ...". בזכות החידה על אותו צריף מיוחד נחשפתי לקטע מרתק הקשור בו ושמופיע בקישור המצורף (לינק) לאתר "חנות הספרים של איתמר", ובו כתוב כדלקמן: "בחורף 1983 נפטרה רבקה אופנהיימר לבית רוסמן בשיבה טובה בקיבוץ הזורע. כאשר טיפסו נכדיה (הכוונה לאמיר ואיל) לעליית הגג של הצריף בו גרה קרוב ל-30 שנה, וחיטטו בין החפצים האישיים שנערמו שם, מצאו קופסת קרטון ישנה, ובתוכה כמה פנקסים. תחילה חשבו להשליכם בגלל מצבם הרע, אולם הצצה קצרה לתוכם הבהירה להם כי מצאו אוצר! היו אלה יומניה [1940-1946] של אימם יהודית אופנהיימר-אדלר, שנפטרה 22 שנה קודם לכן". ולי לא נותר אלא להמליץ לכולם לקרוא את אותם יומנים, בלינק הבא.

ואיך כול זה מתקשר לשני החלקים הנוספים בחידה? הצריף עצמו שימש בהמשך ל"שיפוצים" בהיותו למכון הפיזיותרפיה. לצידו הוקם עם השנים מקלט ששימש שנים לא מעטות ל"שיפוצים" של הגוף, בדרך של התעמלות כזו או אחרת. לאחרונה משמש אותו מקלט להדרכת פילטיס על ידי מרסיה, ומי שהיה מחפש את הפרסום לאותה פעילות היה נוכח לדעת, כפי שניתן לראות בתמונה המצורפת, שהכותרת לאותה פעילות היא "משהו טוב קורה עכשיו!"



חידה מס' 13

אני נמצא בביתם של "אנשי הבית", אשר שימש בעבר את רולף. וכול זאת לאחר שהתפנו משם הממיינים את מה שנשות הגבר ייצרו.

קורא שחושב שהוא פתר את החידה ויודע לאיזה מקום מרמזת החידה - ימהר למקום (כדי להיות הראשון, שיזכה בפרס) ויצלם את עצמו כאשר האתר מופיע בצילום יחד איתו.

את הצילום עליו לשלוח בזריזות (שוב, כדי להיות הראשון...) לכתובת המייל הבאה: nehab559@gmail.com